

394. Igaz Isten, ígéretedben

Vad Péter Zsigmond

1. I - gaz Is - ten, í - gé - re - ted - ben
A - mit a te szent be - szé - ded - ben

Vál - toz - ha - tat - lan va - ló - ság!
Meg - mon - dasz, az mind i - gaz - ság.

3
Köny - nyebb meg - a - vul - ni,
Vég - kép - pen el - múl - ni
A ter - mé - szet - nek,

6
Mint sem - mi - be men - ni
Az i - gaz, is - te - ni,
Szent í - gé - ret - nek.

2. Megmondottad volt még kezdetben A legelső emberpárnak,
Hogy ők a szomorú esetben Mindörökké nem maradnak:
Küldesz vigasztalót, Ő magvukból valót, Ki eredeti,
Elvesztett jussukba És boldogságukba Visszahelyezi.

3. Lelki örömmel megújulva Imádjuk szent Felségedet,
Hogy ismét mireánk fordulva Szemléljük régi kedvedet.
Megnyitjuk szívünket, Kitarjunk keblünket, Hogy Jézusunkat
Ekképpen fogadjuk, Híven általadjuk Néki magunkat.

4. Tarts meg bennünket az országban, Melyet ő köztünk állított,
Adj részt abban a boldogságban, Melyet a földre ő hozott!
Hol az ő széke áll, És ahol reánk vár Mi üdvösségünk,
Hol az ő hívei Száma közt mennyei Országlást érzünk.

